

dušau Ogrizović: Lucčarina

(Bratu Emiliju i bratu Velimiru)

I.

Spud grobovi i kuste ruske,
 to kamenju se nujan bŕhan nije,
 a drvove i pleustva trava nije
 Daljele nekŕi, divne otadŕine.

Sve kŕjetnijem xankom ko da nije!
 Spaj davne slave mrači se i gine
 y žamijele ko da će da mine:
 Što nekŕi bilo - sad već ko da nije.

Tek spomeni ko umorni leptiri
 Na mrtuo svijet pali. Drevni mŕi
 Okružili tajnovit, ~~okružili~~ ^{noćni} kraj.

Zar nikog živa ~~ni~~ više ovdje nema?
 - Ah ina, ali vjekove već drijema
 Strašarci xtrau hrvatski tuđ zmaaj.

II.

Y xanja zmaaj o xvome mŕmŕ-dvŕu,
 O veličini davnŕi i o slavi,
 O hrvatskih junača bućinom zboru,
 O xtiješu, žezlu, okruženŕi glavi.

Ah što sad vidi, ko da je na javi:
 Dva putnika najjećinju mu zoru
 Y bude ga iz xanka zabvari:
 "Ej, ustaj zmaaju, bŕ će ti u kŕu!"

La zmaajem pošli tragom mŕtvih kama
 do onog svetog prostŕki nam kama
 Zapalili su u njem kandilo.

Y krenuo se ~~u~~ čuvst xtarik dana,
 Orah u krenuo žinjŕkih - Frankŕjana,
 Y kamenje je mŕgovnilo.

Sred oživljenog drevnih spjena raja
Zmaj od veselja suajno zablakao
Na njegov glas se listom kupa stao
Sve brat do brata iz sveg naroda kraja.

Y četa parte, ljubav sve ih spaja,
Svak život bi za brata svoja dao,
Svak za dom bi na bujnom polju pas;
To me su "Praca hrvatstva zmaj"?

~~Y četa parte~~
~~Emilij i Velimira~~
~~bi budite starih ideala!~~
Stranaci naših davnih ideala,
Sve pozdravljaj ih zmaj sed svojih mirq
Na čelu nim ~~Emilij i Velimira~~
(Emilij) - Velimira;

"Duh ljubavi i slave, dragog bratstva,
Duh mudrosti i staroga hrvatstva
Ukrišili ste, ~~stari~~ — namu hvala!"
Vas dva

Ovo je original spisane po ~~Dr. Ogrizoviću~~
u mojoj prisutnosti u jutro. dan 17/II. 1914
u njegovom stanu, Mihunovića ulica 32.
II kat.